

H

æc di-cit Dóminus: In tri-bu-la-ti-óne su-a mane

consúrgent ad me: Ve-ní-te, et revertámur ad Dóminum:

qui-a ipse ce-pit, et saná-bit nos: percú-ti-et, et cu-rá-bit

nos. Vi-vi-fi-cá-bit nos post du-os di-es: in di-e térti-a

susci-tá-bit nos, et vi-vémus in conspéctu e-jus. Sci-émus,

sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: qua-si di-lúcu-lum

præpa-rá-tus est egréssus e-jus, et vé-ni-et qua-si imber no-

bis tempo-ráne-us et se-ró-tinus terræ. Quid fá-ci-am ti-bi,

Ephra-im? Quid fá-ci-am ti-bi, Juda? mi-se-ri-córdi-a ves-

tra qua-si nubes ma-tu-tí-na: et qua-si ros mane pertráns-

i-ens. Propter hoc do-lá-vi in prophé-tis, occí-di e-os in

verbis o-ris me-i: et ju-dí-ci-a tu-a qua-si lux egre-di-én-

tur. Qui-a mi-se-ri-córdi-am vó-lu-i, et non sacri-fí-ci-um,

et sci-énti-am De-i, plus quam ho-locáusta.